

Toinen paastonajan sunnuntai (Reminiscere)

Hellittämätön usko

Kun edellisenä sunnuntaina Kiusaaja yritti houkutellessa Herran Jeesuksen pois Jumalan rakkauden uhritieltä, käy Kristus tänä sunnuntaina taisteluun riivaajia, Saatanan apureita, vastaan. Hän on, ehkäpä profeetta Elian jälkiä seuraten, opetuslapsineen matkalla Tyroksen ja Sidonin seudulla. Siellä muuan kanaantilainen nainen alkaa hellittämättä pyytää Herraa Jeesusta parantamaan riivaajan vaivaaman tyttärensä. Sitkeydellään hän suorastaan pakottaa Kristuksen antamaan hänelle avun. On kuin hän muistuttaisi psalmin sanasta: Muista (laupeutasi Herra), latinaksi Reminiscere (Ps. 25).

Iisakin, lupauksen lapsen, vieroituspäivänä Abrahamin sivuvaimon Hagarin esikoinen Ismael ilvehtii siinä määrin, että Saara suuttuu. Hän käskää miestänsä ajamaan Hagarin ja hänen poikansa pois talosta. Abraham pahastuu Saaran komennosta. Jumala kehottaa häntä kuitenkin noudattamaan Saaran mieltä, ja niin Abraham varustaa heidät eväillä ja lähettää matkaan. Berseban autiomaassa heiltä loppuu vesi. Hagar panee poikansa pensaan alle ja menee itse kauemmaksi. Hän ei kestä nähdä poikansa kuolemaa. Herran enkeli kuulee Ismaelin itkun ja puhuttelee Hagaria. Silloin hänen silmänsä avautuvat, ja hän näkee lähellä kaivon, josta hän voi täyttää uudelleen juoma-astiansa. Enkelin siunaava käsi auttaa hänet ja Ismaelin uuden elämän alkuun (1. Moos. 21:8-21).

Kuningas Hiskia sairastuu Assyrian uhatessa Jerusalemiä. Profeetta Jesaja ilmoittaa hänelle: Toimita talosi; sillä sinä kuolet etkä enää parane. Hiskia rukoilee epätoivossaan ja itkee katkerasti. Jesaja tuo kuninkaalle uuden viestin: Jumala on kuullut hänen rukouksensa ja nähnyt hänen kyynelensä. Hän saa viisitoista vuotta lisää elinaikaa ja pelastuu Assyrian käsistä Lupausta seuraa ihmeellinen merkki: aurinko siirtyy takaisin kymmenen askelmaa portaikossa. Herran siunaava käsi tekee ihmeitä (Jes. 38:1-8).

Vapahtaja menee erääseen taloon Tyroksen ja Sidonin alueella. Myös profeetta Elia oli elänyt samalla seudulla, Sarpatissa, erään leskivaimon luona suuren kuivuuden aikana (1. Kun. 17:7-24). Herra Jeesus ei pysy piilossa julkisuudelta. Riivaajan vaivaaman tyttären äiti, sen alueen asukkaita, ei siis Luvatun kansan jäseniä, alkaa huutaa: ”Herra, Daavidin Poika, armahda minua. Paha henki vaivaa kauheasti tytärtäni.” Kristus torjuu ensin avunpyynnön. Hänen tehtävänsä on etsiä vain Israelin kansan kadonneita lampaista. Lopulta maahan heittäytyen vaimo rukoilee periksi antamatta: ”Herra, auta minua.” Tämäkään ei vielä taivuta Vapahtajaa: lasten leipää ei sovi heittää koiranpenikoille. - Israelilaiset kutsuivat itseään Jumalan lapsiksi ja pakanoita koiriksi tai koiranpennuiksi. Nainen ei häkelly

Herran Jeesuksen pidättyvyydestä, vaan Hänen sanaansa tarttuen pyytää hellittämättä apua tyttärelleen. Vapahtaja ei voi lopulta muuta kuin auttaa äitiä ja ihailia hänen uskoaan. Siitä hetkestä hänen tyttärensä on terve. Herran siunaavat kädet tuovat hänelle avun.

Päivittäinen raamatunluku:

Ps. 25:1-6(-10)

Su: 1. Moos. 15:1-6, 1. Joh. 3:7-8, Matt. 15:21-28

Ma: 1. Kor. 10:12-13

Ti: Mark. 9:17-29 / 1. Joh. 2:7-11

Ke: Miika 7:7-9 / 2. Kor. 6:1-10

To: Luuk. 7:36-50 / Jes. 38:1-8

Pe: Jaak. 1:2-6 / Jes. 42: 5-7

La: 1. Moos. 32:23-30 / Hepr. 5:7-9

Virsirukous:

On Jumalassa turvani ja tukeni, hän kuormani voi kantaa. Kun häntä nimeen Jeesuksen näin rukoilen, hän jälleen voimaa antaa. Jos viipyykin, niin kuitenkin hän itkuni ja huutoni huomaa ja niihin vastaa.

Hän tuntee kaikki murheeni ja huoleni, ei epäilystä siitä. Hän tietää, mitä tarvitsen, hän antaa sen. Sieluni, häntä kiitä! Hän armossaan suo apuaan, kun uskossa ja toivossa tyhjänä häneen luotan.

477: 1,2